

Alkotmánybíróság

dr. Bitskey Botond főtitkár úr részére
1015 Budapest,
Donáti u. 35.

Ügyszám: IV/421-1/2014

Tisztelt Alkotmánybíróság, Tisztelt Főtitkár Úr!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 421 - 2 / 2014
Érkezett:	2014 MÁRC 31.
Példány:	2
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda:	mu

2014. március 12. napján kaptuk kézhez a 2014. március 6. napján kelt tájékoztató levelét a fenti ügyszám alatt folyamatban lévő ügyben. A tájékoztató levelében foglaltakkal kapcsolatban az alábbi észrevételeinket kívánjuk megtenni:

1. Az Alkotmánybíróság a 3307/2012 (XI.27.) AB végzésében kimondta, hogy *„Az állami szerv nem lehet az Abtv. 27. §-ban említett „alaptörvényben biztosított jog” alanya, még akkor sem, ha jogi személy. Az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdése alapján „[a] törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok (...) amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak”, ám az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata értelmében „közhatalmi jogosítvánnyal felruházott állami szervnek nincs az államhatalommal szemben garanciákat jelentő olyan alkotmányos joga, amely feljogosítja az alkotmányjogi panasz előterjesztésére” [23/2009. (III. 6.) AB határozat ABH 2009, 188.]”*

Álláspontunk – és a végzés tartalma - szerint a fent hivatkozott végzésben és a részünkre megküldött tájékoztató levélben hivatkozott alkotmánybírósági gyakorlat az Alkotmánybíróság 23/2009. (III.6.) AB határozatában foglaltakon alapul, amely AB határozat szinte szó szerint ugyanezen indokolást tartalmazza: *„A fentiekből következően közhatalmi jogosítvánnyal felruházott állami szervnek nincs az államhatalommal szemben garanciákat jelentő olyan alkotmányos alapjoga, amely feljogosítaná alkotmányjogi panasz előterjesztésére.”*

Egyértelműen megállapítható, hogy az Alkotmánybíróság 23/2009. (III.6.) AB határozata a Magyar Köztársaság 1949. évi XX. törvénnyel megállapított Alkotmánya rendelkezéseinek értelmezésén alapul. A 3307/2012 (XI.27.) AB végzés és a részünkre megküldött tájékoztató levél nem veszi figyelembe azt a tényt, hogy a 2012. január 1. napján hatályba lépett Alaptörvény a jogi személyek, így az állami szervek alapvető jogaival kapcsolatban az Alkotmányhoz képest lényegesen eltérő rendelkezéseket tartalmaz.

Erre figyelemmel mondja ki az Alaptörvény „záró és vegyes rendelkezések” részének 5. pontja, hogy *„Az Alaptörvény hatálybalépése előtt meghozott alkotmánybírósági határozatok hatályukat veszítik. E rendelkezés nem érinti az ezen határozatok által kifejtett joghatásokat.”*

Magyarország – jelenleg hatályos - Alaptörvénye I. cikkének (4) bekezdése szerint *„A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak”*. A kérdéskör megítélésénél nem hagyható figyelmen kívül az, hogy ilyen vagy ehhez hasonló tartalmú rendelkezést az Alkotmány nem tartalmazott. Az Alkotmánytól eltérően e rendelkezéssel a **jogalkotó kifejezetten és mindenféle korlátozástól mentesen biztosította az alapvető jogokat a törvény által létrehozott jogalanyok számára is**. Az Alaptörvény normaszövege tehát – véleményünk szerint - a törvénnyel létrehozott állami szervek számára is

biztosítja az alapvető jogokat, és nem zárja ki, valamint nem is korlátozza azt az Alaptörvényben biztosított jogot, hogy e szervek alapjogaik sérelme esetén alkotmányjogi panaszindítványt terjesszenek elő.

Az indítványunkban hivatkozott jogsértéssel érintett alaptörvényi rendelkezés szerint *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti”*. **Az Alaptörvény a jogorvoslathoz való jogot személyi korlátozástól mentesen, mindenkinek biztosítja.**

Az Alkotmánybíróságnak a már hatályát veszített Alkotmány rendelkezéseire és az Alaptörvénnyel hatályon kívül helyezett korábbi határozataira alapított irányadó gyakorlatára való hivatkozást az Alaptörvénnyel ellentétesnek tartjuk.

A fenti indokok alapján az Alkotmánybíróságnak a részünkre megküldött tájékoztató levélben hivatkozott gyakorlata a jelen ügyben véleményünk szerint nem alkalmazható, illetve annak alkalmazására kizárólag Alaptörvény-ellenesen, az indítványozó Alaptörvényben rögzített jogainak súlyos sérelmével kerülhet sor.

Megítélésünk szerint az Alaptörvény I. cikkének (4) bekezdését az abban kifejezetten hivatkozott *alapvető jogok és kötelezettségek* tekintetében azonos módon kell értelmezni. Ha arra a – szerintünk téves - következtetésre jutnánk, hogy az állami szerveket az államhatalommal szemben nem illetik meg az alapvető jogok, akkor ennek az értelmezésnek az ugyanezen alaptörvényi rendelkezésben megjelenő kötelezettségek tekintetében is irányadónak kell lennie. **Álláspontunk szerint amennyiben e Alaptörvényi rendelkezésre nem alapíthat jogot az indítványozó, úgy ugyanezen rendelkezés nyilvánvalóan kötelezettségeket sem keletkeztethet vele szemben. Ugyanazt a rendelkezést ugyanis kétféleképpen nem lehet értelmezni.**

2. A részünkre megküldött tájékoztató levélben az Ügyrenddel kapcsolatosan kifejtett állásponttal - az alkotmányjogi panasz-indítványunkban már kifejtettek és az alábbiakban előadottak alapján – nem értünk egyet.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: „Abtv.”) 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

A jelen ügyben a felülvizsgálati kérelem elutasításának indoka ugyan a kérelem elkészttsége volt, azonban az elkészttség megállapítása a Kúria téves jogértelmezésén – és egyébként az ügyben első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék eljárási hibáján - alapult.

A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: „Pp.”) 104/A. § (1) bekezdése kimondja, hogy *„A napokban megállapított határidőbe nem számít bele minden évnek a július 15-től augusztus 20-ig terjedő időszaka (törvénykezési szünet). (...)”*

A Pp. 104/A. § (2) bekezdésének a) pontja értelmében a Pp. 104/A. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket nem lehet alkalmazni, ha törvény valamely eljárásra, vagy valamely perceselemre soron kívül történő eljárást ír elő.

A Pp. 104/A. § (4) bekezdése kimondja, hogy „A (2) bekezdés alkalmazása esetén erre a felet külön is figyelmeztetni kell.”

A Kúria a Pfv.V.21.416/2013/3. számú végzésének indoklásában kifejtette azon álláspontját, miszerint „Az elsőfokú bíróság 12.G.41.537/2010/31. számú tárgyalási jegyzőkönyvben a szükséges mértékben tájékoztatta is a feleket arról, hogy a per elbírálása a kiemelt perértékű ügyek szabályai szerint történik, és erre tekintettel az ügyben soron kívüliséget rendeltek el”. A Kúria ugyanezen végzésének indoklásában kifejtette továbbá, hogy „A jogi képviselővel eljáró fél tekintetében pedig a jogszabály szövegére vonatkozó tájékoztatási kötelezettség nem terheli a bíróságot”.

A Kúria fenti jogértelmezése teljes mértékben téves, diszkriminatív és ellentétes a Pp. rendelkezéseivel. A fent idézett eljárási szabályok helyes értelmezése alapján a Pp. 104/A. § (2) bekezdése szerinti kivétel-szabály alkalmazására nem lett volna lehetőség, hiszen erre a feleket az ügyben eljárt egyetlen bíróság sem figyelmeztette.

Mindezek alapján álláspontunk szerint egyértelműen megállapítható, hogy a Kúria a jogszabályok téves és alaptörvény-ellenes értelmezésére alapította az indítványozó felülvizsgálati kérelmének elkészttségét megállapító döntését.

Mindezekre tekintettel továbbra is határozott álláspontunk, hogy a **T. Alkotmánybíróság ügyrendjének hivatkozott pontjának alkalmazása** egyrészt ellentétes az Abtv. rendelkezéseivel, másrészt pedig nyilvánvalóan **nem terjedhet ki olyan ügyekre, ahol a bíróság téves és alaptörvény-ellenes jogértelmezéséből fakad a felülvizsgálati kérelem elkészttségének megállapítása**, tehát ahol megállapítható, hogy a felülvizsgálati kérelem tényszerűen nem késett el, annak ellenére sem, hogy az elkészttséget a Kúria – a fentiek okán téves és jogszabályellenes döntésével – megállapította.

Mindezekre tekintettel kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy az általunk 2014. március 4. napján előterjesztett alkotmányjogi panaszindítvány befogadásáról szíveskedjen dönteni, és az indítványt szíveskedjen érdemben elbírálni.

Egyúttal kérjük a Tisztelt Főtitkár úrtól a jelen válaszlevelünkben foglaltak szíves tudomásulvételét.

Budapest, 2014. március 26.

Tisztelettel:

Dr. PATAY GÉZA
ügyvéd
Dr. CSER PALKOVICS TAMÁS

Nemzeti Munkaügyi Hivatal
Indítványozó
Képviseli: dr. Patay Géza ügyvéd